

BAWOLI (2) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg f N bawoła (1). ◇ L bawol(e)j (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „bawol” ‘zwierzę’; bubalinus Cn (2) : [Dawid] rozdawał każdemu po bochenku chlebá y po pieczeniu bawoley y po kołacu. BielKron 70; Księthwá Wálákiego [herb] głowá Bawola z żeláznym kołkiem przez nos przewleczonym BielKron 425v.

Cf BAWOŁOWY

KN